

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΕΜΠΝΕΟΥΜΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

(Αρθρον του δικαστηριου πνευματιστου Marc Lucas)

Ν' από τα σπουδαιότερα μέσα, χωρίς στα όποια μπορούμε να εμπνεύσουμε συμπάθεια κα' σ' αυτούς άκόμα που άδ αφορούν για μας, είναι, χωρίς άλλο, και ή διά του ύπνωτισμού ύποβολή.

Πρέπει, λοιπόν, πρώτα από όλα, ένας εξοικειμένος, ό οποίος θέλει να επιβληθή σε μία γυναίκα, να επιθυμή, με όλη τή δύναμη της ψυχής του ν' αγαπηθή άπ' αυτήν.

Πρέπει άκόμα, να έχη άκατάβλητη πεποίθησι, πώς θα επιτύχη, δι τή επιθυμί, και να ξέρη να διαλέξη τήν κατάλληλη στιγμή, για νά δράσει. Και προπάντων, πρέπει να ξέρη να χρησιμοποιήση τα τρία κυριότερα όπλα του: τό βλέμμα, τήν φωνή και τήν κίνησι.

Υπάρχουν, από τόν καιρό της πύ μακρινής άρχαιότητας, άπειρα παραδείγματα σχετικά με τήν δύναμη του βλέμματός.

Η περιφρημη έταίρα Λαίψ, κυριαρχούσε κυριολεκτικώς, σ' όλη τήν Κόρινθο, με τά μάτια της.

Με τό βλέμμα της μόνο τραβούσε κοντά της όποιον ήθελε και τόν ανάγκαζε να πέφτη ύποταγμένος μπροστά στα πόδια της.

Ένα βλέμμα της έφτανε για νά κινή σκιάβω της, τόν πιο δύστροπο από τούς φίλους της.

Ό Πυθαγόρας επίσης, ενεθάρρυνε με τό βλέμμα του, τούς μαθητάς του, κατά τίς πύ ζωγραφικές μελέτες τους, κα' όλοι τους άναγκάζονταν νύς δυνάμεις τους κατατάσσοντας μόνο, τά επιβλητικά μάτια του φιλοσόφου.

Ό αυτοκράτωρ Αύγουστος συγκράτησε κάτωτε μ' ένα τόν μόνο βλέμμα, κάποιο Ρωμαίο στρατιώτη, ό όποιος ήθελε να τόν σπρώξει μέσα σ' ένα γκαριό τών Άλπεων.

Επίσης κα' ό δολοφόνος, τόν όποιον είχαν στείλει οι Ρωμαίοι, για νά σκοτώση τόν Μάριο στή φυλακή του, θανατωμένος από τό βλέμμα του κατεδικαιω, πέταξε κάτω τό έγχειρίδιό, και σκέπασε τά μάτια του με τό χέρι του, μη αποφώντας να ύποφέρει τό πόνο εκείνο βλέμμα...

Καθώς φαίνεται μάλιστα κα' ό περιφρημος άρχηγός της Γαλλικής Έπαναστάσεως Ροβεσπιέρος, ήταν πρώτης τάξεως ύπνωτιστής.

Κατά τό 1830, κυκλοφόρησε σχετικώς ένα ενδιαφέρον βιβλίο, με τόν τίτλο: «Αλουιμιμονεύματα του Ροβεσπιέρου».

Τό βιβλίο αυτό, τό είχε εκδώσει ό Κάρολος Ρειμπιάντ, ό όποιος ισχυριζόταν δι τού τό είχε παραδώσει αυτόγραφο ό ίδιος ό φοβερός τύραννος.

Από τό ιστορικό αυτό έργο, παραθέτουμε τό παρακάτω ενδιαφέρον απόσπασμα:

«Αφού τελείωσα τίς σπουδές μου, στο Λύκειο Λουδοβίκου του Μεγάλου, στο Παρίσι —γράφει ό Ροβεσπιέρος—ξαναγύρισα στήν πατρίδα μου, στο Άρράς, για νά εξασκήσω εκεί, τό επάγγελμα του δικηγόρου.

Τότε, βρισκόταν στο Άρράς, κάποιος Γερμανός γιατρός, ό όποιος προκαλούσε τόν θαυμασμό όλων μας, με τά διάφορα παράξενα πειράματα, που εκτελούσε κάθε τόσο μπροστά μας.

Ό Γερμανός αυτός γιατρός, ήταν ό Μέιμερος, ένας άνθρωπος «θείος» για τούς μέν, και άγύρτης για τούς δε.

Τό δέξιο είναι, ότι ό Μέιμερος γιατρεύε και τίς χειρότερες άκόμα άρρώστειες, όχι όμως με συνθημαμένα μαγικά, αλλά με τήν επιβολή του και τόν ύπνωτισμό.

Τόν συναντούσα συχνά στα διάφορα σπίτια, στα όποια μαζεύομαστε τά βράδια, για νά περάν ή ώρα, και γρήγορα συνδεθήν φιλικά μαζί του.

Δέν άργησα να βεβαιωθώ ότι ό άνθρωπος αυτός δέν ήταν άγύρτης κα' μάγος, άλλ' ένας σπουδαίος ύπνωτιστής κα' μαγνητιστής. Αυτός άλλωστε ήταν ό πρώτος, που άνακάλυψε και τόν ζωικό μαγνητισμό.

Όταν λοιπόν έγινε φίλος του Μεσιέρου, τόν παρεκάλεσα να με μνησθή στα μυστήρια της επιστήμης του. Έτσι μου έμαθε πώς να ύπνωτισώ, και να επιβάλλωμαι κα' έγώ στους άλλους.

Θυμάμαι μάλιστα πώς για πρώτη φορά δοκίμασα να ύπνωτισω μία νέα κόρη. Λεγόταν Σουζάννα Φ..., και ήταν μία παλιά παι-

δική μου φίλη.

Η Σουζάννα, μου έδειχνε πάντα πολλή συμπάθεια, κα' οι γονείς της μου είχαν τόσο εμπιστοσύνη, ώστε μ' άφιναν συχνά μόνο μαζί της.

Η παιδική μου φίλη ήταν έξυπνη και φιλομαθής και συχνά συζητούσαμε για τόν μαγνητισμό και τόν ύπνωτισμό.

Έγώ έπωφελήθηκα από τό ενδιαφέρον της αυτό και τήν παρακάλεσα να δεχτή να κάνω ένα σχετικό πείραμα επάνω της.

Εκείνη, στήν αρχή φάνηκε έκκληρητη, με κύτταξε με άπορία, κοκκίνισε, και τέλος μου έκανε σημείο ότι έδέχετο τήν πρότασί μου...

Έγώ ήμέσως άρχισα τό «πείραμα».

Πήρα ύψος σοβαρό και άρχισα να κινώ τά χέρια μου, γύρω από τούς ώμους και τό πρόσωπο της νεάς, χωρίς να τήν έγγγίζω. Έίχα προσηλώσει συγχρόνως, έπίμονα τά μάτια μου, στα όραία γαλανά της μάτια. Τότε, τήν είδα να ταραζέται, και ν' άφίνη τά χέρια της να πέφτουν προς τά κάτω άτανα. Ύστερα έξοριξε τό κεφάλι της προς τά πίσω, κα' έκλεισε τά μάτια της.

Τότε έγώ της είπα:

«Σουζάννα!... Όθλω αύριο στις δέκα τό πρωί, νάρθης στο σπίτι μου.

Εκείνη τή στιγμή όμως, κάποιος άνοιξε ξαφνικά τήν πόρτα του δωματίου, και ή Σουζάννα ξύπνησε. Ήταν όμως πολύ ταραγμένη, άρχισε να τρέμη και τέλος λιποθύησε.

Όταν συνήλθε, δέν θυμόταν πιά τίποτε.

Δέν ξέρω, μου είπε, μου φαίνεται πώς είδα κάποιο όνειρο, μα δέν θυμάμαι τί ακριβώς όνειρεύτηκα.

Τήν επομένη, στις δέκα τό πρωί, ή Σουζάννα χτυπούσε τήν πόρτα του σπιτιού μου.

Ταραγμένος, κατέβηκα, της άνοιξα, και τήν ρώτησα τί θέλει.

Δέν ξέρω, μου άπάντησε, δέν ξέρω κα' έγώ τί θέλω. Μα κάποια άκατανίκητη δύναμις, μ' έσπρωξε νάρθω εδώ.

Έγώ, της φανέρωσα τότε, ότι τήν είχα ύπνωτισει κα' ότι τήν είχα διατάξει να 'ρθή στο σπίτι μου.

Εκείνη όμως δέν θυμόταν τίποτα.

Όθλησα να επαναλάβω τό πείραμα, άλλ' ή Σουζάννα φοβισμένη, δέν δέχτηκε».

Ό Ροβεσπιέρος ύπνωτιστής!

Ότοι μπορεί να έξηγήσει κανείς εύκολα πώς ό τρομερός αυτός επαναστάτης, επέβαλε πάντα τή θέλησί του στους άλλους επαναστάτες του Κομητάτου της Λαίψης Σωτηρίας. Κα' άν δέν τό κατούφθονε αυτό με τήν έπίθεσι τών χειρών του, τό κατούφθονε πάντως, με τήν μαγνητική κα' επιβλητική δύναμη τών ματιών του, της φωνής του, κα' τών χειρονομιών του.

Γιατί και ή φωνή είναι επιβλητική και θαυματουργή πολλές φορές.

Υπάρχουν φωνές, ή όποιες άντηχούν ως τά πιο μουσικά βάρη της ψυχής.

Μιά φωνή άρμονική και επιβλητική συγχρόνως, μαγνητίζει και αιχμαλωτίζει, σε βαθμό που εκμηδενίζει τήν θέλησι του άλλου.

Δέν είναι δε καθόλου άνάγκη να ποίμε πολλά λόγια για να επιβληθώμε σ' έναν άνθρωπο. Φτάνει ό ήχος της φωνής μας να είναι επιβλητικός, γεμάτος θέλησι, μπορούμε να ποίμε.

Η κίνησις τέλος, ή χειρονομίες, είναι τό συμπλήρωμα τών λόγων. Δέν είναι άνάγκη βέβαια να κάνετε μελοδραματικές κινήσεις, όταν μιλάτε μ' ένα αγαπητό σας πρόσωπο, αλλά δέν πρέπει πάλι να στέκεστε αντίξου του κα' ασύλευτος σαν άγαλμα.

Οι ύπνωτιστά πιστεύουν, ότι από τά δάχτυλα τών χειρών μας εκπροστώνται μαγνητικές άκτίνες, με τίς όποιες μπορούμε να μαγνητίσουμε ένα άτομο. Άλλωστε οι ύπνωτιστά δέν κοιμίζον μόνο με τά μάτια, αλλά και με τίς κινήσεις τους.

Μιλώντας λοιπόν, με τό πρόσωπο που σας ενδιαφέρει, μην περιορίζετε να τό κυττάξετε μόνο, αλλά κάνετε συγχρόνως κινήσεις ζωηρές κα' επιβλητικές.

Καί πιστεύετε πάντα ότι θα πετύχετε στο πείραμά σας.

Όταν ένας ερωτευμένος είναι βέβαιος για τόν έναντό του, βέβαιος ότι μπορεί να νικήση κάθε εμπόδιο, κάθε αντίστασι, τότε δέν είναι δυνατόν παρά να θριαμβεύση τελειωτικά.

Είτε άδύνατος, όταν ένας άνθρωπος αγαπάει αληθινά, και ξέρει να μεταδόση στήν γυναίκα που θέλει να κατακτήση, τήν σκέψι του και τό αίσθημά του, και να της ύποβάλη τήν θέλησί του, είναι άδύνατος

Είχα προσηλώσει επίμονα τά βλέμματά μου επάνω στα όραία γαλανά της μάτια...

επαναλαμβάνουμε, να μην επιτύχη δ,τι ζητεί.

Δεν πρέπει όμως να συγχέουμε τον έρωτα με το πάθος. Είνε δύο πράγματα έντελως διαφορετικά.

Ό έρωας είναι ένα αίσθημα ακαθόριστο, που γεννιέται μέσα στις καρδιές μας, χωρίς να ξέρουμε κι' έμεις πώς.

Είνε μία τελεία προσφορά του έαυτού μας, μπορούμε να ποιήμε, χωρίς καμιά σκέψη εγωιστική, χωρίς καμιά επιθυμία ταπεινής απολαύσεως.

Η εὐτυχία του πάσματος που αγαπούμε, πρέπει να είναι ο μόνος σκοπός μας, χωρίς να ελπίσουμε σε καμιά δική μας ευχαρίστηση, εκτός από τη συνείδηση ότι θυσιασθήκατε για το λατρευτό μας πλάσμα.

Ένώ το πάθος, απεναντίας, είναι πρώτα από όλα εγωιστικό, και δεν ελπιέται παρά μόνο στην εφήμερη απόλαυση.

Ο άνθρωπος λοιπόν που αγαπάει με πάθος τυφλό, ένστικτώδες, πολύ σπάνια θα μπορούσε να επιβληθί με τη σκέψη στο πλάσμα που ελπιέται, γιατί μη σκεπτόμενος τίποτα άλλο, παρά την εκκλήρωσι του πόθου του, δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τις μαγνητικές και ψυχικές του δυνάμεις, ή όποιες είναι απαραίτητες για να κατορθώσει να...

Κι' έτσι, αντί ο άνθρωπος αυτός να εμπνεύσει συμπάθειαν στο πρόσωπο που τον ενδιαφέρει, εμπνέει συχνά αντιπάθειαν.

Γιά να επιτύχουμε δηλαδή μέσω της υποβολής, πρέπει να...

Πρέπει ή ψυχή μας να ενεργή.

Η ψυχή είναι ή έσθια των μαγνητικών αντινοβολίων.

Μιλάτε λοιπόν με το πρόσωπο που αγαπάτε, κυττάζτε το έσο...

Όταν αγαπούμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας, τελεία κι' αληθινά, τότε μπορούμε να επιβληθούμε και από μακριά, στο λατρευτό μας πλάσμα.

Άρα κι' να συγκεντρώσουμε όλη μας τη σκέψη προς αυτό, όλο το αίσθημά μας, όλη τη λογική μας.

Έτσι θα του μεταδώσουμε την αγάπη μας και θα του επιβληθούμε να μας αγαπήσει με το ίδιο αληθινό και δυνατό αίσθημα.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΔ

Στο κουρείο. Μεταξύ του φλινάφου κουρέως και του άνορχετου πελάτου:

— Ω! έχετε πολύ λεπτά μαλλιά, κύριε. λεπτά σαν μετάξι...

— Ναι.

— Έπρετε όμως κάτι να βάξετε είναιω.

— Ναι, κάτι βάζω κάθε πρωί που βγαίνω απ' το σπίτι μου.

— Και μπορώ να σας ρωτήσω τι βάξετε;

— Τό... καπέλλο μου!...

— I....

— Έπρετε όμως κάτι να βάξετε είναιω.

— Ναι, κάτι βάζω κάθε πρωί που βγαίνω απ' το σπίτι μου.

— Και μπορώ να σας ρωτήσω τι βάξετε;

— Τό... καπέλλο μου!...

— I....

— Έπρετε όμως κάτι να βάξετε είναιω.

— Ναι, κάτι βάζω κάθε πρωί που βγαίνω απ' το σπίτι μου.

— Και μπορώ να σας ρωτήσω τι βάξετε;

— Τό... καπέλλο μου!...

— I....

— Έπρετε όμως κάτι να βάξετε είναιω.

— Ναι, κάτι βάζω κάθε πρωί που βγαίνω απ' το σπίτι μου.

— Και μπορώ να σας ρωτήσω τι βάξετε;

— Τό... καπέλλο μου!...

— I....

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΑΛΛΗΛΟΜΙΣΟΥΜΕΝΟΙ ΘΑΝΑΣΙΜΩΣ!

Ένας Έλληνας ζωγράφος που δολοφονήσε τους αντιπάλους του. Πώς ο Βελισσαρίος ο Κορινθίος, ένας Έλληνας ζωγράφος που έζησε στην Ιταλία στις αρχές του 17ου αιώνα, ηλτοτυπώσε τους άλλους ζωγράφους που τον ανταγωνιζόντουσαν, ώστε...

Πολλοί από τους μεγάλους καλλιτέχνες, των οποίων τα έργα θαυμάζει σήμερα ή ανθρωπότης, ως άνθρωποι δεν ήσαν ούτε τέλειοι, ούτε άνεξικτικοί. Μερικοί μάλιστα πιστεύουν ότι όλοι γενικώς οι καλλιτέχνες είναι άνθρωποι κακοτροχείς και έδωκτικοί. Αυτό βέβαια αποτελεί υπερβολή και συκοφαντία, το γεγονός όμως είναι ότι πολλοί καλλιτέχνες έγιναν άνομοιστοι άκριτως για το έδωκτικό τους πνεύμα...

Ο Βελισσαρίος ο Κορινθίος, ένας Έλληνας ζωγράφος που έζησε στην Ιταλία στις αρχές του 17ου αιώνα, ηλτοτυπώσε τους άλλους ζωγράφους που τον ανταγωνιζόντουσαν, ώστε...

Μερίκι ιστορικοί κατηγορούν ακόμα τον Βελισσαρίο ότι έδλητηρήσε και τον συνάδελφό του Δομενικίνο, του οποίου πολλά έργα κοσμούν σήμερα τα μεγάλα Ιταλικά μουσεία.

Ό Αβραάμ Ζάνσενς, ένας ηλτονομημένος σήμερα Φλαμανδός ζωγράφος, μισώσε επίσης θαύσασμα τον Ροϋμπενς. Κατόρθωσε μάλιστα να πείσει με το μέρος του τον προσφιλέστατό του μαθητή, τον Ροϋμπό, και να τον πείσει να ένοδη με μερικους άλλους για να επιδώσουν με κάθε τρόπο τη δυσφήμιση και την πτώση του μεγάλου διδασκάλου.

Ό Ροϋμπενς όμως περιφρόνησε, άμνόμενος κατά των κακοβούλων έχθρων του, να τελειοποιήσει την τέχνη του και να δημιουργήσει τα γνωστά του άριστουργήματα, που θεωρούνται σήμερα μοναδικά άποκτήματα για κάθε μουσείο.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

Όταν ο Ροϋμπενς ζωγράφισε τον περίφημο πίνακά του «Η Άποκαθήλωσις», οι έχθροι του τον κατηγορήσαν ότι δεν ήξερε να ζωγραφίζει τοπία και ότι έλήρωσε τρεις ζωγράφους, τον Σνάϊντερ, τον Οϋνδερ και τον Βιλδεκ, για να του ζωγραφίσουν τα φόντα των πινάκων του.

Είς άπάντησιν της συκοφαντίας αυτής, ο μεγαλοφυής καλλιτέχνης έζωγράφισε τότε τέσσερα υπέροχα τοπία, τα όποια προκάλεσαν τον γενικό θαυμασμό.

